

Meedoen

in Gods missie

Inhoud

4

8

12

Colofon

Dit magazine is een uitgave van het Missieloket en wordt een keer per jaar verspreid onder GKv- en NGK-kerkleden. Het Missieloket is een samenwerking van vier organisaties in de NGK en GKv: Deputaten Ondersteuning Kerken, Classes en Missionaire Projecten; Diaconaal Steunpunt; Missionair Steunpunt en Verre Naasten. Deze organisaties ondersteunen kerken in Nederland op missionair en diaconaal gebied. Zie ook pagina 10 en 11.

Aan dit magazine werkten mee:

Gienke Boersma, Henk den Breejen, Inger Hoegee (eindredactie), Ruth de Jong, Derk Jan Poel, Ruud Stolper, Eliane Stolper, Peter Wierenga en Arjan Woertink.

Vanwege de coronacrisis verschijnt dit magazine deze keer digitaal.

Bij de voorpagina:

HECHT wil getuigen van de liefde van Jezus. Door verbinding te maken, bijvoorbeeld via eetclub TRAAG, zie pagina 8 en 9. Foto: Ruth de Jong

VOORWOORD	3
LID ZIJN HOEFT NIET BIJ DE HAVENKERK	4
NIEUWS	6
HECHT WIL VERBINDEN	8
HET MISSIELOKET	10
COLUMN: LAAT EEN SCHEET EN BID TOT DE HEER	12
NIEUWS	13
MISSIONAIR WERK ONDER VLUCHTELINGEN	14
ALLE ZEGEN KOMT VAN BOVEN	18

Doe je mee?

Er zit lente in de lucht en de zomer komt eraan. Je voelt de wind, de zon, de regen (af en toe) en ziet het nieuwe leven. Kwetsbaar, maar zo ontroerend.

Het maakt me blij, geeft nieuwe energie. En ik beseef weer: deze lente breekt door, zonder dat ik hier iets voor hoeft te doen. Iets soortgelijks zie ik in mijn werk. Het ritselt van beweging. Pareltjes van geloof en levens die veranderen. Het poept op onverwachte plaatsen op. Kwetsbaar en zeker niet massaal, maar wel om kippenveld van te krijgen.

Met dit magazine willen we u als kerklid iets laten proeven van het missiewerk dat vanuit de kerken gedaan wordt. Omdat het te mooi is om niet te vertellen. En omdat het te belangrijk is om niet voor te bidden. Het is een beweging van nieuw leven waar Gods Geest met Zijn vuur en wind werkt. Er komen mensen tot geloof, en vooral onder de nieuwkomers in Nederland gebeuren wonderlijke dingen.

Missie; dat is niet alleen evangelisatie, blijkt uit alle verhalen. 'Het begint met een ontmoeting, een helpende hand bij de taalles', vertelt Rana (pagina 15). En soms leidt dat uiteindelijk tot een bijbelstudie met een groepje. 'We bidden dat er in de kwetsbare ontmoeting met de ander ook een ontmoeting ontstaat met God.' Het gaat om bruggen slaan en mensen uitnodigen om deel uit te maken van een levende werkelijkheid. Dat levens

veranderen en stellen na een huwelijkskursus weer samen verder gaan, is ook deel van Jezus' missie.

'Het is God zelf die Zijn werk doet in ons land', lezen we op verschillende plaatsen in dit magazine. 'Het hangt echt niet van ons af', aldus Arnout Francke (8). En Sarfaraz (14) zegt: 'Jullie zenden mensen uit om het evangelie te delen wereldwijd. Nu stuurt God deze mensen naar jullie toe. Naar jullie eigen omgeving.'

Gaat het dus vanzelf? Nee, het is hard werken, blijkt telkens weer. 'Steeds weer in beweging blijven, dat is lastig' aldus Peter Strating (4). Meedoen in de missie van God vraagt telkens opnieuw commitment om je aan te sluiten. 'Ik erger me vaak aan Christus' bouwwerk. Ik wil heerlijkheid, maar Hij geeft menselijkheid', schrijft Ruud (12). En dat is precies waar het telkens weer begint, en waar sporen van herstel en nieuw geloof ontstaan. Wees gewoon mens onder de mensen, dat is wat Jezus was op aarde. Daar begint het volgen van Hem. Zing, geef, huil, bid, lach, werk en bewonder Gods werk. Doe je mee in Zijn missie? ◀

Je hoeft geen lid te zijn om erbij te horen

“Ik vraag wel eens aan mensen: ‘Je komt nu al een tijdje in de kerk, heeft het je leven ook veranderd?’ Vol overtuiging zeggen ze dat het zo is. Terwijl ik het niet altijd zie. Toch zijn ze geraakt door de vriendelijkheid van Jezus, waardoor ze zelf ook een stukje milder worden. Hoe waardevol: dat mensen van zichzelf kunnen zeggen dat ze veranderd zijn door Hem!”

Dominee Peter Strating maakt al vijftien jaar deel uit van de Havenkerk, een NGK-gemeente midden in de Schilderswijk van Den Haag. Een kerk waar veel mensen komen uit achterstandsituaties en die zich richt op wat er in de eigen wijk speelt. Vol met verschillende culturen en achtergronden. Mensen met een detentie-achtergrond, statushouders, maar ook ‘gewone’ Nederlanders die hun hele leven in deze wijk wonen. Iedereen is welkom.

Levende werkelijkheid

Er worden in de Havenkerk verschillende activiteiten georganiseerd, zoals koffieochtenden, de kerkdienst op zondag en voetballen met de jongens uit de buurt. Maar de maaltijd die twee keer per week gehouden wordt, is een

hele belangrijke. Sommige gasten zijn er afhankelijk van, anderen zijn eenzaam of kunnen niet koken. Gemiddeld komen er twintig tot dertig mensen. Bij iedere maaltijd wordt er gezongen, uit de Bijbel gelezen en gebeden. Mensen weten dat en luisteren of doen mee. De avond verloopt voor het oog van een buitenstaander misschien wat chaotisch, maar aanwezigen genieten zichtbaar van het samenzijn en van het eten. De maaltijd is dé ontmoetingsplek waarbij kerk en diaconaat geïntegreerd worden. Peter: “Mensen die hier komen eten, horen ook bij de kerk. Ze zijn niet allemaal lid, maar maken wel deel uit van de gemeenschap. Er is een verschil tussen een papieren werkelijkheid (ledenbestand) en een levende werkelijkheid (gemeenschap). Die levende werkelijkheid, daar gaat het bij ons om. Je hoeft geen lid te zijn om erbij te horen.”

“Het gaat om die levende werkelijkheid**”**

“Ik droom ervan dat de mensen die ik op straat zie ook naar de kerk komen**”**

zijn en hoe voorzichtig we moeten zijn in waar mensen hun plekje vinden. Niet alles past. We zijn ons bewust dat we een gemeenschap vormen met mensen die niet zo goed in een gemeenschap passen. Die eenlingen zijn. Dat is ook het aspect van hun leven. Soms lukt het hen om een tijdje deelgenoten te zijn. En soms raken we ze daarna een poosje kwijt. Maar we merken ook dat onze kerk een kerk blijkt te zijn waar mensen zich veilig genoeg voelen om weer naar terug te keren.”

Net zo gebroken

Voor sommige mensen is het een hele ontdekking wanneer je merkt dat je net zo gebroken bent als die ander, maar dan op een andere manier. Daar kom je achter wanneer je bruggen gaat slaan. De Havenkerk probeert iedereen in de kerk te koppelen aan iemand met een andere achtergrond. Ze noemen het: verrassende vriendschappen. Je ontdekt iets verrassends van iemand waar je anders nooit mee bevriend zou raken. Die je in het normale leven niet zou uitkiezen. Denk aan iemand die zijn leven goed op de rit heeft: gezin, huis en inkomen. Koppel die aan een persoon die jarenlang op straat leefde. Daarbij is het heel belangrijk dat mensen zich realiseren dat er niet beter of minder bestaat. Elk mens is waardevol en heeft wat te bieden. Peter: “Het gaat niet vanzelf. Inmiddels zijn er twintig koppels in de kerk die in dit project meedraaien. We zijn dankbaar voor de inzet van onze pastoraal medewerker. Zij werkt er hard aan om mensen te motiveren en stimuleert ze om door te gaan.”

Blijf bij de missie

Steeds weer in beweging blijven, dat blijkt lastig. In het begin vond Peter het gemakkelijk om gericht te zijn op de buurt. Maar op een gegeven moment gaat de aandacht naar interne zaken en vergeet je waar het om gaat, wat je missie ook alweer is. Dat is voor hem geen belemmering, maar juist een uitdaging. Na blijven denken over hoe je kerk wilt zijn. Peter: “In de Schilderswijk wonen zo’n dertigduizend mensen. Wanneer ik op zondagochtend naar de kerk fiets, droom ik ervan dat de mensen die ik op straat zie ook naar de kerk komen. Dat ze ervaren wat een mooie plek dit is en waar ze de liefde van Jezus mogen voelen.”

Kwetsbare mensen

De Havenkerk wil maatwerk bieden aan mensen in hun eigen situatie. Vaak ligt dat gevoelig. Peter: “Ik moet denken aan een mevrouw die altijd kwam eten en ook onze kerkdiensten bezocht. Een stabiele vrouw, ze had echt wat te bieden. We adviseerden haar om mee te gaan doen aan een kring. Ze is een keer geweest, maar daarna hebben we haar nooit meer terug gezien. Dan realiseer ik me dat we toch iets te dichtbij zijn gekomen. Het is een wereld die ze niet kent. Door zoiets merk je weer hoe kwetsbaar mensen

40 jaar Kerk aan de Leie in Gent

'Kerk aan de Leie' viert in 2020 een dubbel jubileum! Maar liefst 40 jaar geleden, op 29 juni 1980, leidde ds. Peter van der Laan de eerste kerkdienst in Gent. Lange tijd bleef 'Kerk aan de Leie' een evangelisatiepost van de GKv-gemeente in Axel. Maar op 8 november 2009, ruim 10 jaar geleden werd het een zelfstandige kerkelijke gemeente. Huidig predikant Philip de Coster: "Met een fototentoonstelling over de geschiedenis van 'Kerk aan de Leie' geven we aandacht aan dit dubbele jubileum. De feestelijke opening van deze fototentoonstelling stond gepland voor zaterdag 25 april 2020, maar is vanwege de coronacrisis uitgesteld tot het najaar. Een precieze datum is nog niet bekend. Iedereen die op de een of andere manier betrokken is geweest bij het werk in Gent is van harte welkom!" Ook voor stadsgenoten biedt het een mooie gelegenheid om eens binnen te stappen en kennis te maken.

Feest van de Geest

Helaas gaat het vanwege de coronacrisis dit jaar niet door, maar wel noemenswaardig: het Feest van de Geest! Een tweejaarlijks pinksterevenement in ongeveer honderd kerken verspreid over ons land (zie www.feestvandegeest.nl). Kunstenaars uit de regio maken een kunstwerk dat past bij het Pinksterfeest en bij het kerkgebouw waar zij dit exposeren. Initiatiefnemers hopen mensen uit de buurt, maar ook toeristen te bewegen om de kerkgebouwen te bezoeken en zich te laten inspireren door de beeldende kunst en de Geest van het Pinksterfeest. Het thema voor dit jaar zou zijn: in Vuur en Vlam, maar is dus uitgesteld tot de periode Hemelvaartsdag – Pinksteren 2021. Op de foto een van de kunstwerken, een schilderij van Leonoor Vos uit Woudenberg.

Missionaire videocursus

Theologisch kennisplatform Weetwatjegeloofd.nl ontwikkelt de videocursus 'Centrum-Kerk', gebaseerd op het gelijknamige boek van Tim Keller. In dit boek zet Keller (kerkplanter in New York) zijn theologische visie uiteen op missionair kerk-zijn in een seculiere tijd en omgeving. De hierop gebaseerde videocursus is een kant-en-klaar, laagdrempelig hulpmiddel voor christenen en gemeenten die werk willen maken van hun missionaire roeping. En kan sterk bijdragen aan de bezinning op missionair kerk-zijn. Bij de video's is ook een cursusboek geschreven. De cursus is deels al gereed en komt onder meer via www.weetwatjegeloofd.nl en www.missieloket.nl gratis beschikbaar.

Licht in De Staart

Staartlicht wil mensen dichterbij God brengen, vooral door sociaal pastoraal aanwezig te zijn in de wijk. De Dordtse GKv Kandelaaerkerk is onder meer betrokken bij dit prachtige, missionaire initiatief in achterstandswijk De Staart in Dordrecht. Het project is opgezet door vrijwilligers en draaide de eerste 5 jaar enkel op vrijwillige krachten. De buurt wordt actief betrokken bij alles. Staartlicht organiseert onder meer om de week een gezellige buurtlunch, er is een kinderclub, een meidenactiviteit, een wekelijkse koffieavond en huiswerkbegeleiding. Ook werd er in het najaar van 2019 een Alphacursus georganiseerd.

Verlangen in Bunschoten

In de loop van 2016 ontstond bij kerkleden in Bunschoten het verlangen om migranten uit moslimlanden in Bunschoten bekend te maken met het evangelie. Met een kleine stimuleringsubsidie van Deputaatschap Ondersteuning vanuit de GKv-kerken is er gestart met maandelijkse samenkomsten met en voor migranten. Onderdeel van het samenzijn is een maaltijd, waar de Bijbel open gaat. Er ontstaan vaak, ook buiten de samenkomsten om, mooie persoonlijke gesprekken. Christenen uit Syrië en Irak helpen met vertalen. Gemiddeld zijn er zo'n 75 gasten. Naar schatting is ongeveer 90% van de gasten moslim. Er komen mensen uit Iran, Irak, Afghanistan en Syrië. Maar ook Palestijnen en mensen uit Noordoost-Afrika. Inmiddels doen een aantal migranten mee met de Alphacursus. Ook wordt, waar nodig, praktische hulp geboden bij taal, werk en andere dagelijkse zaken. Prachtig om op deze wijze het vuur van Pinksteren door te geven aan mensen die Jezus nog niet kennen!

Missiewerk in uitvoering

Onder de naam 'Hart voor Holland' is een open en doelgericht gesprek op gang gekomen over groei van Christus' werk in Noord-Holland. Hoop in een tijd van krimp. Samen met de kerken in deze regio, en geholpen door deskundigen, wordt gezocht hoe Noord-Hollandse kerken missionair kerk kunnen zijn. Het Missieloket denkt – samen met andere organisaties – mee over hoe we verschillende kerken daarover met elkaar in gesprek kunnen brengen en inspireren. Zodat mensen plaatselijk missionair bewogen raken en hiermee (van harte en gemotiveerd) aan de slag gaan.

Doorstart gemeente Oosterwolde

Gaan we door en zo ja, hoe dan? Die vraag stond begin vorig jaar centraal in de kleine gemeente van GKv Oosterwolde in Friesland. "Onder begeleiding van Peter Wierenga van het Missieloket zijn we hiermee aan de slag gegaan. Dankzij goede gesprekken met de hele gemeente, besloten we dat we door wilden gaan als kerk. En daar zijn we met onze circa 50 actieve leden dan ook voor gegaan", vertelt ouderling Bert Grootenhuis. De gemeente Oosterwolde wil zichtbaar zijn in de samenleving, onder meer door open te staan voor recreanten in dit noordelijke vakantiegebied. "Onze website is inmiddels weer goed vindbaar en we hebben gezorgd voor een duidelijk informatiebord bij de kerk." Maar doorgaan, betekende ook concessies doen. "Zo hebben we bijvoorbeeld geen middagdienst meer, maar 1 eredienst op de zondagochtend", vertelt Grootenhuis. Het gezamenlijke doorstarttraject dat GKv Oosterwolde doorliep, bracht duidelijk naar voren wat belangrijk is voor de gemeente. "Zo kozen we er bewust voor om door te gaan met de bijbelstudiegroep, ook al is dit maar een klein gezelschap. En besloten we te investeren in de kinderen en jongeren in de gemeente, door een groot LCD-scherm aan te schaffen." Een bemoedigend voorbeeld van hoe een vraag rondom opheffen tot een mooie doorstart kan leiden!

HECHT

wil niet bekeren, wel verbinden

nen. Maar wij geloven dat het gaat over mens-zijn. In de gewone dagelijkse dingen. Dat kan zijn in de sport of in het organiseren van een spelletjesmiddag met je burens. Van daaruit leer je elkaar kennen en kun je komen tot een gesprek. Maar misschien ook niet. Weet je, het hangt echt niet allemaal van mij af. Uiteindelijk is het God zelf die Zijn werk moet doen."

Jezus was daar

Wat als een paal boven water staat, is dat **HECHT** wil getuigen van de liefde van Jezus. En dat doe je volgens Arnout altijd met daden, en soms met woorden. "Zo was er een stel die bij ons de 'Ik ook van Jou' relatiecursus volgde. De een had nog wel iets met het geloof, de ander niet. Hun relatie stond op springen en ze hadden al veel therapieën gevolgd. Tijdens het nazorggesprek, vroegen wij dit stel of we voor hen mochten bidden. Dat was goed. De een deed de ogen dicht, de ander niet. En weet je wat er gebeurde? Toen we aan het bidden waren, werd de hele kamer verlicht. Degene die de ogen open had, zag het en vertelde dat aan ons. Hoe er een enorme vrede voelbaar was. Toen we dat hoorden, waren we er stil van. Ik geloof dat Jezus daar was! En het mooie is dat het stel elkaar weer heeft gevonden."

Eetclub TRAAG

Verbinding maken door middel van dingen die je fijn vindt om te doen, dat is belangrijk. Omdat Arnout graag kookt, is hij vaak degene die een maaltijd voor eetclub TRAAG verzorgt. Arnout: "Ik ervaar het als een gigantisch voorrecht om te doen. Dat dit mijn werk is, ik weet ook niet waar ik dat aan te danken heb." Om de vier weken komt eetclub TRAAG bij elkaar. De deelnemers hebben een heel verschillende achtergrond. Samen gaan ze in gesprek over een stukje uit de Bijbel, maar ook over 'gewone' vragen uit het tafelkaartspel. Zonder dat ze iemand een bepaalde kant op willen duwen, zonder oordeel. Dat maakt de groep open en transparant; je kunt in vertrouwen je verhaal delen. Shabina is een van de aanwezigen deze avond en vertelt: "Ik kom hier voor een luisterend oor en een goed gesprek. Fijn om buurtgenoten te leren kennen." Geronomo vult aan: "Ik bewonder Arnout dat we hier geen 'preek' krijgen. Ik kom hier niet voor het geloof, maar wil het wel graag met anderen ontdekken. De verhalen spiegel ik met wat ik in mijn hart voel. Wat mij betreft doen we dit iedere

'Wat heeft je zo geraakt, dat je in beweging kwam?' Het kaartje uit het tafelkaartspel ligt voor me, te wachten op een antwoord. Ik ben aan de beurt, maar geef hem even door. Hier moet ik over nadenken. Maar hoe harder ik denk, hoe minder ik op een 'goed' antwoord kom. Wanneer iedereen in de groep is geweest, staren zes paar ogen mijn kant op. Nu ben ik toch echt aan de beurt...

“We hebben geen gebouw, mensen komen niet meer zo graag naar de kerk. Dus zoeken we hen op." Dominee Arnout Francke draait er niet omheen. Wat voor hem belangrijk is, is de vraag waar mensen wél behoefte aan hebben. Om daar achter te komen, deed hij in 2016 onderzoek in de Haagse vinexwijk Leidschenveen-Ypenburg. Hij kwam tot de conclusie dat mensen niet om half tien in de kerk willen zitten, maar wel degelijk behoefte hebben aan verdieping en ontmoeting. Hieruit ontstond het verlangen om iets nieuws te beginnen: **HECHT**, dat als doel heeft om mensen te ontmoeten en verbinden, door middel van verschillende community's. Arnout: "We hopen en bidden dat er in de kwetsbare ontmoeting met de ander ook een ontmoeting ontstaat met God. Dat we

daarin samen ontdekken wie Jezus is en er iets van Hem zichtbaar wordt."

HECHT

Dominee Arnout werd beschikbaar gesteld door Stichting Groot Den Haag (3 Gkv-kerken in de regio) om leiding te geven aan **HECHT**, samen met teamleden Marjolein en Ineke. Ondertussen zijn er tien verschillende community's van start gegaan. Van stiltewandeling DAUW, sportclub FIT en vrouwen netwerk JOY'n, tot en met de open maaltijden voor doorkauwers TRAAG. Bij sommige activiteiten gaat de Bijbel open en is het gesprek gericht op het delen van het evangelie. Bij andere community's gebeurt dat weer helemaal niet of op een andere manier. Arnout: "Het gaat er niet om dat we mensen willen 'bekerens'. Natuurlijk wil ik graag dat mensen de liefde van Jezus leren ken-

week!" En Maya: "Als enorm niet-christen, merk ik dat de sfeer hier dusdanig is dat je mag zeggen wat je denkt." Arnout ziet er op toe dat iedereen de kans krijgt om deel te nemen aan het gesprek. "We luisteren naar elkaar en willen dat iedereen aandacht krijgt en de gelegenheid heeft om mee te praten. Niet iedereen is van nature geneigd om te delen. Soms moet je mensen daarbij helpen." ◀

Er staren zes paar ogen mij aan...

Daar had ik dus geen rekening mee gehouden, dat ik betrokken zou worden in het gesprek. In een splitsecond schiet de vraag weer door mijn hoofd: wat heeft je zo geraakt, dat je in beweging kwam? Ik vraag me af hoe het komt dat ik het zo'n moeilijke vraag vind. Plotseling valt het kwartje. Het is niet de vraag wát mij heeft geraakt, maar de vraag óf ik mij wil laten raken. Dan wordt de avond plotseling heel persoonlijk en ervaar ik zelf wat **HECHT** voor ogen heeft: samen mens-zijn en elkaar daarin ontmoeten.

Missieloket: *meedoen in Gods missie*

Kerken nog beter van dienst zijn in hun missionair-diaconale werk; dat is het verlangen van de samenwerkende organisaties binnen het Missieloket. Eén 'loket', één plek waar je terecht kunt met vragen en zaken die je mogelijk tegenkomt wanneer je Jezus volgt en Zijn liefde wil delen in je omgeving. Oftewel: wanneer je meedoet in Gods missie. Dat kan zijn een financiële steunaanvraag voor de opstart van een missionair of juist meer diaconaal project in de wijk, maar ook de mogelijkheid voor een advies- of coachingstraject.

Derk Jan Poel van het Diaconaal Steunpunt: "We zijn allemaal kleine organisaties en hebben elkaar in het Missieloket echt gevonden op inhoud. Mooi vind ik dat. In een gezamenlijk verlangen dat kerken de kansen ontdekken om geloof te delen in hun omgeving, en mogelijkheden vinden om hier handen en voeten aan te geven. Doordat wij onderling meer contact hebben en meer uitwisselen, wordt het voor kerken ook gemakkelijker. Ze hoeven niet voor een ding naar de ene organisatie en voor het andere naar de ander. Wel heeft en houdt iedere organisatie zijn eigen expertise, we gaan niet allemaal een beetje van alles doen, maar verwijzen naar elkaar door. En heel waardevol vind ik ook dat we met het Missieloket meer verbinden en uitwisselen: zo kunnen wij wat er geleerd wordt ook weer teruggeven aan de kerken. En leren kerken van elkaar en elkaars initiatieven. Dit magazine is een manier om te delen van de prachtige initiatieven die er zijn en inspiratie te bieden."

Gienke Boersma van Deputaten Ondersteuning en mission-organisatie Verre Naasten vult aan: "Ook de conferentie 'Kerk-zijn op de rand' die we in januari organiseerden, is een voorbeeld daarvan. Daar wilden we kerken inspireren en aan het denken zetten over de missionaire kansen die er zijn. Dat deden we niet alleen vanuit het Missieloket, maar samen met nog een aantal andere organisaties. Elkaars netwerk en contacten benutten, is ook zeker onderdeel van de samenwerking."

Peter Wierenga: "Ik moet denken aan Hart van Heerhugowaard. Vanuit het Missionair Steunpunt ben ik al een tijd betrokken bij deze nieuwe,

eigentijdse kerk die in 2011 in Heerhugowaard begon. Op een gegeven moment in de begeleiding, ontstond de wens om een wijkcentrum te kopen, maar daar was financiële steun voor nodig. Toen heb ik geadviseerd om contact op te nemen met Deputaten Ondersteuning, met Gienke dus, om te kijken wat er mogelijk was." Gienke: "Wij hebben de gemeente vervolgens geholpen bij het opzetten van eigen fondsenwerving,

onder andere door hulp te bieden bij het maken van een folder."

Keten

Peter: "Ondersteuning aan kerken bestaat uit verschillende elementen, je kunt het zien als een keten. Er is bij de opstart van een initiatief meedenken nodig, coaching en advies. Er zijn ook kerken die een financiële

steunaanvraag indienen voor een missionair project. Bovendien hebben projecten in verschillende fases soms verschillende soorten steun nodig of behoefte aan het aansluiten bij een netwerk. Je rolt van de ene fase in de andere, vaak is er overlap, zoals bij Heerhugowaard, dat ondertussen een volwassen gemeente is geworden. Daarom is het goed dat die overlap en uitwisseling er nu ook organisatorisch is, binnen het Missieloket."

Vanuit de kerken

Het Missieloket is geen nieuwe organisatie of eigen initiatief, maar een samenwerking om ondersteuning van missionaire initiatieven te versterken en het missionair denken te stimuleren. Gienke: "Het uitgangspunt van alle ondersteuning is dat de vraag vanuit de kerken komt, het initiatief ligt bij de kerken zelf. Wat mission-organisatie Verre Naasten betreft: sinds een aantal jaar ondersteunen we ook mission-projecten in Nederland. Daarbij richten we ons vooral op de naaste die soms ongezien blijft, of moeilijk te bereiken is, zoals vluchtelingen en migranten. Samen met christenen met een sterk missionair verlangen en organisaties als Stichting Gave en Evangelie & Moslims willen we juist het missiewerk van deze doelgroep steunen. Daarin zoeken we altijd verbinding met kerken in de regio, want we geloven dat die verbinding over culturen heen opbouwend en inspirerend is voor Nederlandse kerken. Zo staat elders in dit magazine een interview met evangelist Sarfaraz. Hij is missionair werker in asielzoekerscentra en binnen de Pakistaanse gemeenschap in Nederland en wordt daarbij ondersteund door Verre Naasten. Sarfaraz doet een deel van zijn werk vanuit GKv Harderwijk."

Geen eilandjes

In de kerken zien de betrokken organisaties tegenwoordig ook dat diaconaal werk en missionair werk steeds minder aparte eilandjes zijn. Peter noemt bijvoorbeeld gemeenten waar recent missionaire diakenen benoemd zijn. Een mooie ontwikkeling; woord en daad horen bij elkaar. Derk Jan: "Met het Missieloket willen we zo ook aansluiten bij wat er in de kerken gebeurt." ◀◀

Inspireren; opstarten; uitvoeren; doorgeven. Voor deze vier vormen van ondersteuning van missionaire/diaconale initiatieven kunt u als gemeente binnen de NGK en GKv terecht bij het Missieloket (www.missieloket.nl). Het Missieloket is een samenwerking van vier partijen: Deputaten Ondersteuning Kerken, Classes en Missionaire Projecten; Diaconaal Steunpunt; Missionair Steunpunt en Verre Naasten. Deze organisaties vanuit de NGK en GKv ondersteunen kerken op missionair en diaconaal gebied.

Laat een scheet en bid tot de Heer

Laat op een conferentie vallen dat je afgelopen zondag een ex-moslim hebt gedoopt, en je krijgt meteen de vraag: 'hoe is hij bekeerd?' Noem in een doorsnee kerk dat jouw gemeente groeit, en ze zijn benieuwd wat je geheim is. Mijn geheim? Dit gaat niet om mij. De meeste wonderen in MEERdanBeverWAARD gebeuren buiten ons om, en de realiteit in mijn gemeente is weerbarstiger.

Het antwoord op bovenstaande vragen is eenvoudig: Christus. Christus bouwt Zijn kerk midden in de wereldstad Rotterdam. Het is heerlijk om mee te maken. Er is een groepje mensen vanuit alle kleuren, geuren en landen die Hem samen aanbidden. Het is geweldig! Hij werkt mooie dingen. Mensen groeien in liefde. Er komen enkelen tot bekeering. Maar dat is niet alles, het is niet alleen maar mooi. Het lichaam dat Christus hier bouwt, is verbazingwekkend menselijk: het heeft te lange tenen, slappe spieren, hangende billen en zo nu en dan laat het vreselijke scheten. Ik heb me vaak geërgerd aan Christus' bouwwerk. Ik wil heerlijkheid, maar Hij geeft menselijkheid. Eén van de moeilijkste dingen van kerk-zijn is om het uit te houden met mensen zoals ik en jij.

In zwakheid wordt Mijn kracht volbracht, zegt God. Wie missionair wil zijn, moet leren om die zwakheid te omarmen. Projecten mislukken. Mensen stellen teleur. Nog erger: ik stel mezelf teleur. En toch: Gods kracht wordt volbracht. Er is in Beverwaard een heilig groepje mensen aan God toegewijd. Zijn we een succes? Ik weet het niet. Zijn we jullie geld waard? Ik weet het niet. Maar ik denk wel dat we een liefje van God zijn.

Dus, wil je het geheim weten van succesvol missionair werk? Mijn antwoord is slechts: laat een scheet en bid tot de Heer. Wees gewoon mens. Doorbreek alle valse schijn van goddelijkheid, van controle en succesvolle methodiek, maar wees mens, wees aanwezig, huil en lach. En laat dit alles zich uitvouwen tot gebed en aanbidding. Uiteindelijk is het God die Zijn kerk bouwt en niet wij. Aan Hem de eer!

Ruard Stolper en zijn vrouw Eliane zijn als voorgangersechtpaar verbonden aan de startende gemeente MEERdanBeverWAARD in de Rotterdamse wijk Beverwaard. Financieel wordt dit werk mogelijk gemaakt door Rijnmond Mission | Verre Naasten. Wil je meer lezen over en vanuit dit missionaire werk? Zie www.destolpers.nl en www.meerdanbeverwaard.com.

Coaching voor kerkplanters

Coaching met als doel om de kerkplanter of de gemeente vooruit te helpen. Dát is de missie van City to city coaching. Missionair werk is in de praktijk vaak zwaar: ingewikkeld qua inhoud, financiën, relaties. Een goede werk-privé balans is voor gedreven mensen, zoals kerkplanters, meestal ook lastig. Coaching gebeurt in de praktijk van alledag. In gesprekken komt op tafel wat er speelt en waar men tegenaan loopt. Soms worden kerkplanters geconfronteerd met afgoden van binnen die een rol spelen (bewijsdrang, trots, gezien willen worden, angst en zorgen rond geld en zekerheid). Uit onderzoek blijkt dat kerkplanters die begeleiding krijgen hun werk met meer vreugde doen en dat de projecten vaker slagen.

Tot voor kort bestond iets als City to city coaching niet. Er waren geen gecertificeerde, christelijke coaches met verstand van kerkplantingsprocessen. De organisatie is bezig met het opleiden van coaches in heel Europa. Vanuit het Missieloket is Peter Wierenga een van de Nederlandse coaches in opleiding. Hij doet vooral teamcoaching. Binnen de CGK, NGK en GkV zijn nog andere coaches in opleiding. Een mooie ontwikkeling!

Familie op missie

Enkele leden van de Maastrichtse NGKv-gemeente Zuiderkruis bouwen aan eenvoudige, missionaire geloofsgemeenschappen vanuit huis. In 2010 ging het gezin Van Dijk in de wijk Mariaberg wonen om daar beschikbaar te zijn voor buurtbewoners. Inmiddels is dit initiatief uitgebreid met meer families. Samen eten en gastvrijheid zijn belangrijk. Regelmatig sluiten ze aan bij buurtactiviteiten of organiseren zelf feestjes om verbinding tussen mensen te creëren. Ook zijn er diverse vaste momenten gericht op het ontdekken en vieren wie God is en wat Jezus heeft gedaan, en om samen te groeien in discipelschap. Zo ontstond de community VIND. Deze bestaat inmiddels uit een gevarieerde groep mensen vanuit allerlei sociale achtergronden en culturen. Het maakt deel uit van het netwerk van NL zoekt (www.nederlandzoekt.nl).

Missie en muziek

Muziek is een taal die rechtstreeks ons hart bereikt én raakt. Dat geldt zeker ook voor mensen met een migratieachtergrond. Liederen zijn een geweldig middel om de boodschap van het evangelie door te geven. Samen met de organisatie Evangelie & Moslims, en gesteund door Verre Naasten, worden Arabische geestelijke liederen op authentieke Arabische muziek gecomponeerd en opgenomen. Nieuwe liederen worden gedeeld via YouTube en bereiken zo een wereldwijd publiek. Alaa Alnoueimi, een professionele Syrische muzikant die in Nederland woont, zet sinds zijn bekeering, zijn talent in voor God. Hij vertelt: "Ik ben zo dankbaar dat ik nu tot Zijn eer als muzikant mag werken, in kerken en op plekken waar Hij is." Samen met zijn Marokkaanse vrouw Meryem leidt Alaa de worship in de Nederlands-Arabische samenkomsten in Rotterdam (Het Kruispunt), Gouda, Krimpen a/d IJssel, Utrecht en Zeist. Hij is graag bereid om samen met kerken te werken aan het bereiken van Arabischtalige Nederlanders en het evangelie te delen. Vanwege de coronacrisis gaan ook deze samenkomsten nu niet door. Alaa steekt op dit moment extra tijd en energie in het opnemen en delen van liederen via YouTube.

Een dak boven je hoofd

Een goede plek om samen te komen als missionair initiatief, is heel belangrijk in ons kikkerlandje. Vaak is dat een buurthuis of openbaar gebouw waar ook andere activiteiten plaatsvinden; in ieder geval een warme en gastvrije plek, met een lage drempel voor buurtgenoten. Steeds vaker blijkt huisvesting (of hoge kosten daarvoor) een uitdaging te zijn voor pioniersplekken. Zo moet Huis van Vrede in Utrecht, nadat ze een tijd anti-kraak in een bibliotheek zaten, binnenkort de volle huurprijs betalen. En is de multiculturele gemeente MEERdanBeverWAARD in Rotterdam vanaf 1 juli niet meer welkom in het buurthuis (zie foto) waar ze altijd hun samenkomsten en andere activiteiten hielden. Zij hebben, ondanks veel zoekwerk, nog geen andere geschikte locatie in de wijk gevonden. Ook de pioniersplek Hart voor Heerhugowaard zat in een lastig parket. Gelukkig konden zij, dankzij steun vanuit betrokken kerken, hun plekje in het wijkcentrum behouden. Wilt u bidden voor Huis van Vrede en voor een goede oplossing voor MEERdanBeverWAARD?

“ God stuurt ons als wake-up call

“In 1998 gaf ik mijn leven aan Jezus en dat veranderde alles. Ik begon de Bijbel te lezen, besteedde veel tijd aan gebed en ontmoette andere christen. Mijn geloof begon te groeien, net als mijn verlangen om het evangelie te delen. Het was een gezegende tijd in Pakistan, mijn thuisland. Maar in de loop der jaren werd het steeds onveilig voor christenen. We moesten vluchten en kwamen in 2014 naar Nederland.

Tijdens ons verblijf in het asielzoekerscentrum sprak ik veel mensen uit verschillende culturen en landen. Steeds weer kon ik vertellen over Jezus. Op een gegeven moment raakte ik in gesprek met een medewerkster van het asielzoekerscentrum, toen zij bij de ingang van de poort stond te roken. We praatten een half uur met elkaar en ik vertelde over het reddingswerk van Jezus. Daarna mocht ik met haar bidden. Na deze wonderlijke ontmoeting besepte ik: God zet mij hier in voor Zijn Koninkrijk!

Ik moet denken aan hoe het de eerste gemeente van Christus in Jeruzalem verging. Lees het maar na in het boek Handelingen. Ook daar was sprake van vervolging. Het zorgde ervoor dat het christendom verspreid werd over verschillende steden. En zo gaat dat nog steeds. In Nederland 50 jaar geleden, noemden zo'n 80% van de mensen zich christen. Dat is nu wel anders... Ik geloof dat God mensen vanuit het buitenland naar jullie toestuurt. Om jullie een wake-up call te geven! Mijn hart huilt om Nederland. Veel mensen willen God niet meer. Ik gun ze een glas vol water, maar ze zijn tevreden met een paar druppels.

Ik doe mijn werk voor God in asielzoekerscentra, tijdens internationale kerkdiensten en binnen de Pakistaanse gemeenschap. We werken aan discipelschap, bemoedigen en trainen mensen. Maar mijn hart ligt bij Nederlanders en ik geloof dat het tijd wordt dat jullie verantwoordelijkheid nemen: begin in je eigen huis, je eigen familie, je eigen land. Dat is hard nodig.

Ik ben dankbaar dat ik betrokken ben bij het mission-werk hier in Nederland. En ik zou graag nog veel meer willen doen. Wat zou het mooi zijn wanneer we harten kunnen raken, en meer mensen met het evangelie kunnen bereiken. Daar doe ik het voor.”

Sarfaraz

Intercultureel
missionair werker

“ Bekeer je tot moslim of we hangen je op

“Op mijn 21e kwam ik in de gevangenis terecht in mijn thuisland. Ik had over Jezus gepraat met moslims en zij bekeerden zich. Door mij... En dat is strafbaar in een islamitisch land. In de gevangenis stelden ze mij voor de keuze; of weer moslim worden, of ik zou worden opgehangen. Ik bad God om kracht tijdens de ondervraging. Dat ik geen namen zou noemen én een goede getuige van Hem mocht zijn. Hij gaf het beide. Dankzij Gods genade, met hulp van buitenaf, werd ik vrijgelaten. Toen pas realiseerde ik mij hoe voorzichtig ik moest zijn. Dat ik niet zomaar meer in het openbaar over Jezus kon spreken. De mensen van de geheime politie zaten zelfs in onze kerk, te luisteren naar wat we zeiden. In 1994 ging het echt mis. Kerken moesten sluiten. Voorgangers werden ontvoerd en vermoord. Toen zijn we gevlucht naar Nederland.

In 2 Timoteüs 2: 2 staat: 'Wat jij van mij geleerd heb, geef dat door aan andere, betrouwbare mensen.' Dat is mijn verlangen: mensen laten groeien en helpen op eigen benen staan. Het begint met het opbouwen van vertrouwen. Omdat ik veel met vluchtelingen en statushouders werk, is dat juist het probleem. Ze moeten er eerst achter komen dat ik te vertrouwen ben. Dus begint ons contact vaak met praktische hulp, bijvoorbeeld vertaalwerk. Zo groeit het vertrouwen. Het helpt dat ik de taal spreek en de cultuur ken. Wanneer mensen ervoor open staan, leidt het soms tot bijbelstudie. Officieel mogen we geen bijbelstudie geven in het asielzoekerscentrum. Dus ga ik op bezoek op hun kamer. Daar lezen we dan met een klein groepje uit de Bijbel en praten hierover door.

Gods werk gaat door. Veel mensen uit mijn geboorteland, waaronder veel moslims, komen naar het westen. Wat is Gods plan? Voor westerlingen voelt dit soms aan als bedreiging. Volgens mij is het juist een kans! Nederlanders zijn missionair, altijd al geweest. Jullie bidden voor mensen in het buitenland, zenden mensen uit om het evangelie te delen wereldwijd. Nu stuurt God deze mensen naar jullie toe. Naar jullie eigen omgeving. Missionair werk hier in Nederland!

Als we de Bijbel goed lezen, weten we dat God een plan met ons heeft. Hij wil dat we ingaan op de oproep van Jezus: volg Mij. We zijn vaak bezig met kleine dingen en vergeten onze roeping. Het is onze taak om de boodschap door te geven!”

Rana

Intercultureel
missionair werker

Intercultureel missionair werk in Nederland

Dat evangeliseren gevaarlijk is op veel plekken in de wereld, dat weet u. Maar in Nederland niet, toch...? Nee, niet voor de meeste lezers van dit blad, hier geboren en getogen, vrij om te doen en zeggen wat we maar willen. Maar gevluchte christenen moeten ook hier soms nog erg voorzichtig zijn. Omdat een geheime dienst óveral ogen en oren heeft en er vaak nog familie in het geboorteland is. Toch weerhoudt dat Rana (niet haar echte naam, vanwege veiligheidsoverwegingen) en Sarfaraz er niet van om juist in Nederland het Goede Nieuws te delen. Makkelijk is dat niet altijd, zeker niet als er ook brood op de plank moet komen. Daarom steunt Verre Naasten hun werk. We faciliteren trainingen voor Rana, Sarfaraz en de rest van het team van intercultureel missionair werkers. En zoeken verbinding binnen ons netwerk van Nederlandse kerken. Verre Naasten ondersteunt samen met Stichting Gave een team van vier intercultureel missionair werkers.

Deel de rust en vrede ook in Nederland

Deel het vuur en geef
juist NU!

Wat houdt het
ons bezig...

Dat virus, te klein om met het blote oog waar te nemen, maar met wereldwijd enorme impact. Ondanks alle maatregelen verspreidt het zich, zonder onderscheid te maken tussen landen, tussen volken, tussen welvaart en armoede. Zorgelijk en gevaarlijk: het maakt ons onrustig.

Wat hebben we – juist nu – de rust en vrede nodig die alleen God kan geven. Het besef dat ons leven, dat álles, in Zijn liefdevolle handen is. Een geweldige boodschap om te delen! Met Pinksteren vieren we dat Hij Zijn Geest zond en de eerste kerk van Christus ontstond. En laten we ons aanvuren om het Pinkstervuur te delen.

Ook in Nederland werkt mission-organisatie Verre Naasten aan geloof delen, net zoals we dat doen in West-Afrika en Latijns-Amerika. Bijvoorbeeld samen met intercultureel missionair werkers Rana en Sarfaraz (zie pag. 14 en 15).

Doe mee en deel het Pinkstervuur hier in ons eigen Nederland. Juist nu, in deze tijd vol onrust en zorgen.

Geef voor de Nederlandse mission-projecten van Verre Naasten via:
www.verrenaasten.nl/deelhetvuur
of geef 'n

'God zet mij in voor Zijn Koninkrijk: hier in Nederland!'
Sarfaraz intercultureel missionair werker

'In het asielzoekerscentrum lezen we de Bijbel en praten erover door!'
Rana (niet haar echte naam) intercultureel missionair werker

Ik geloof

“Geloven heb ik niet van huis uit mee gekregen. Mijn eerste levensjaren waren heel zwaar door huiselijk geweld tussen mijn ouders. In die periode was er mijn opa die altijd zei: ‘Alle zegen komt van boven, onze lieve Heer, vertrouw daarop!’ Dat raakte me! Daar is mijn geloof begonnen. Ik was drie jaar. Ik ben als kind op zoek gegaan. Op zondag gingen burens naar de kerk. Ik vroeg hen op een gegeven moment: ‘Mag ik mee?’ Het geloof is leven in vertrouwen op God, doordat Jezus Zijn leven gaf voor ons. Daardoor kan ik nu leven zonder schuld, schaamte en angst. Dat geeft zo’n rust!

‘Vertrouw op de Heer, met heel je hart, steun niet op eigen inzicht. Denk aan Hem bij alles wat je doet, dan baant Hij voor jou de weg!’ Spreuken 3:5,6.

Antwoorden komen niet vanzelf, maar hoe meer ik met Jezus bezig ben, hoe meer ik antwoorden hoor en zie. Door een Bijbeltekst, iemand die je ontmoet of een lied. Toen mijn moeder een Voedselpakket kreeg, kwam ik in contact met Open Arms. Jaren later raakte ik in gesprek met Jans, vrijwilliger bij Open Arms. We deelden dezelfde manier van met het geloof omgaan. Zo ontstond het idee voor een vrijdagmiddagkring. Later ontstond het Bijbelcafé als plek om met buurtgenoten met de Bijbel bezig te zijn. Mijn wens om gedoopt te worden kwam uit op 15 januari 2017 in de Samenwerkingsgemeente Alexanderpolder (SGA). Ik mag daar zijn wie ik ben. Het is mijn ‘thuis’ geworden.

Tijdens de doop voelde ik de warmte en liefde door mijn lijf stromen en vulde mijn hart zich met de Heilige Geest! Zo’n bijzonder moment. Nu ben ik zelf vrijwilliger bij Open Arms. Ik deel mijn geloof door te zijn wie ik ben en de liefde voor de mensen uit te dragen, door oprecht naar ze te luisteren.”

Diana Punselie (48) uit Rotterdam

Stichting Open Arms is ontstaan vanuit de Samenwerkingsgemeente Alexanderpolder (SGA). Ook de Gereformeerde Kerk Rotterdam-Noordoost is erbij betrokken. Open Arms biedt ontmoetingsplekken, praktische hulp en ondersteuning en wil bovenal buurtgenoten laten merken dat ze waardevol en door God geliefd zijn.